

Avizul Comitetului Regiunilor privind cooperarea locală și regională în vederea protejării drepturilor copilului în Uniunea Europeană

(2010/C 267/10)

COMITETUL REGIUNILOR

- observă că în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, la articolul 24, sunt recunoscute explicit drepturile copilului; *mai mult*, drepturile fundamentale ale copilului reprezintă o problemă orizontală, transversală și multidimensională care trebuie, prin urmare, integrată ca prioritate transversală în toate politicile europene și naționale relevante;
- observă că obiectivul de a respecta în mod eficient drepturile copilului nu se poate realiza fără un parteneriat cuprinzător care să includă toți actorii implicați, în special instituțiile europene, statele membre, ONG-urile și alți actori activi în acest domeniu, inclusiv copiii înșiși, și în primul rând autoritățile locale și regionale. Acestea sunt primele care trebuie să asigure drepturile copilului zi de zi și care dețin competențe-cheie în acest domeniu;
- invită statele membre să acorde mai multă atenție asigurării drepturilor copilului, inclusiv respectării condițiilor de bază necesare dezvoltării lor. În acest sens, autoritățile locale și regionale au ocazia unică de a-și elabora propriile politici și de a servi ca exemple pentru propriile lor țări și pentru UE;
- solicită părților implicate să colecteze informații mai complete și să îmbunătățească tehnicile de colectare a datelor și de analiză a indicatorilor privind drepturile copilului. Autoritățile locale și regionale ar trebui consultate în toate etapele acestui proces, atât în calitate de furnizori de date cantitative și calitative, cât și de utilizatori finali ai acestui instrument;
- constată rolul pozitiv pe care îl au mediatorii naționali pentru copii și alte organe similare în domeniul protejării drepturilor copilului, precum și posibilele beneficii pe care le pot obține autoritățile locale și regionale și alte părți interesate în urma unei comunicări în ambele direcții și a unei cooperări strânse cu acești funcționari;
- semnalează că sărăcia în rândul copiilor îi poate priva de drepturi pe copii și pe familiile lor și limita oportunitățile în viitor.

Raportor: dl Arnoldas ABRAMAVIČIUS (LT-PPE), Primarul oraşului Zarasai

I RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. observă că o cincime din populația Uniunii Europene o reprezintă copiii și de aceea, crearea unor condiții favorabile pentru creșterea și dezvoltarea lor, inclusiv protejarea și promovarea drepturilor lor, ar trebui să reprezinte una dintre principalele priorități pentru UE, instituțiile sale și statele membre;

2. observă că în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, la articolul 24, sunt recunoscute explicit drepturile copilului; mai mult, drepturile fundamentale ale copilului reprezintă o problemă orizontală, transversală și multidimensională care trebuie, prin urmare, integrată ca prioritate transversală în toate politicile europene și naționale relevante; consideră că Convenția ONU cu privire la drepturile copilului ar putea fi utilizată ca un cadru care să nu fie activat doar în cazul încălcării drepturilor, ci să fie aplicat, de asemenea, pe scară largă în favoarea dezvoltării și creării de oportunități pentru toți copiii și tinerii.

3. observă că, în Uniunea Europeană, cadrul instituțional și juridic pentru respectarea drepturilor copilului, inclusiv ratificarea Convenției ONU privind drepturile copilului și a Convenției europene privind drepturile omului, precum și a altor acorduri-cheie internaționale în acest domeniu de către toate statele membre, este suficient de dezvoltat. Totuși, acest lucru nu împiedică apariția unor noi provocări și amenințări în acest domeniu, fiind astfel necesare noi măsuri politice, acțiuni bine coordonate, precum și monitorizarea constantă a acestora;

4. observă că obiectivul de a respecta în mod eficient drepturile copilului nu se poate realiza fără un parteneriat cuprinzător care să includă toți actorii implicați, în special instituțiile europene, statele membre, ONG-urile și alți actori activi în acest domeniu, inclusiv copiii înșiși, și în primul rând autoritățile locale și regionale. Acestea sunt primele care trebuie să asigure drepturile copilului zi de zi și care dețin competențe-cheie în acest domeniu;

5. observă că punerea în aplicare a drepturilor copilului intră în aria de acțiune a unor domenii de politică în care atât UE, cât și statele membre dețin competențe (de exemplu, politica socială, educația și tineretul, sănătatea, spațiul de libertate, securitate și justiție etc.); prin urmare, subliniază importanța respectării principiilor subsidiarității și proporționalității în toate acțiunile întreprinse la nivelul UE și a punerii în aplicare a acestora în spiritul guvernării pe mai multe niveluri; acțiunea la nivelul UE ar trebui să încurajeze dezbaterile, schimbul de bune practici, precum și cercetarea comparativă, monitorizarea și evaluarea;

6. sprijină intenția Comisiei Europene de a se concentra prioritar asupra luptei împotriva violenței, asupra protecției grupurilor vulnerabile de copii, cum ar fi minorii neînsoțiți și victimele traficului de persoane, precum și asupra celor care sunt expuși riscului de sărăcie și excluziune socială. Cu toate acestea,

CoR atrage atenția asupra faptului că în toate aceste domenii nu se vor putea realiza obiectivele stabilite dacă nu există un parteneriat cu toți actorii relevanți, în special cu autoritățile locale și regionale;

7. constată că este, de asemenea, nevoie să se întreprindă într-un stadiu timpuriu acțiuni de promovare a sănătății care să vizeze prevenirea unora dintre problemele care pot surveni atunci când copiii și tinerii trăiesc în medii de risc;

8. salută intenția Comisiei de a pregăti o comunicare privind drepturile copilului, precum și metodologia aleasă pentru realizarea acestui obiectiv – organizarea unei consultări publice pe această temă. De asemenea, CoR își exprimă interesul de a coopera cu Comisia în cadrul Grupului de coordonare a Forumului UE privind drepturile copilului și în cadrul forumului în sine;

9. salută prevederile Programului de la Stockholm (Programul multianual pentru un spațiu de libertate, securitate și justiție și protecția cetățeanului) adoptate de Consiliul European în 2010, care au inclus protejarea și promovarea drepturilor fundamentale ale copilului ca o chestiune prioritară;

10. regretă că autoritățile locale și regionale și rolul acestora nu au fost menționate în mod explicit în Programul de la Stockholm, și în același timp, subliniază importanța luării în considerare a nevoilor și cunoștințelor autorităților locale și regionale în procesul de elaborare a Planului de acțiune privind implementarea Programului de la Stockholm;

11. sprijină în mod activ Dialogul anual privind protejarea și promovarea drepturilor fundamentale la mai multe niveluri organizat în colaborare de Comisia Europeană, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) și Comitetul Regiunilor, ca instrument pentru a remedia lacunele existente în punerea în aplicare a Strategiei europene privind drepturile copilului și pentru a asigura implicarea mai eficientă a autorităților locale și regionale în cooperarea europeană în domeniul drepturilor copilului;

12. salută indicatorii privind drepturile copilului elaborați de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene ca reprezentând un important pas înainte pe calea punerii în aplicare a unor politici mai bine informate și bazate pe date concrete. Totuși, atrage atenția asupra deficiențelor persistente ale acestor indicatori; întrucât aceștia au tangență redusă cu domeniile de competență ale autorităților locale și regionale, indicatorii pot fi folosiți în mod restrâns de către aceste autorități;

13. regretă că, în ciuda faptului că toate statele membre ale UE sunt semnatare ale Convenției privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor a Organizației Internaționale a Muncii (OIM), nu este clar câți copii sunt victime ale traficului de persoane și ale exploatării prin muncă. De aceea, în contextul Anului european de combatere a sărăciei și excluziunii sociale 2010, CoR accentuează necesitatea de a se asigura o mai bună coordonare între organele relevante și agențiile specializate la toate nivelurile, astfel încât acestea să poată aborda mai eficient problema exploatării copiilor;

14. observă că este necesar să se sublinieze în continuare rolul-cheie al autorităților locale și regionale în domeniul protejării drepturilor copilului, în special în ceea ce privește accesul la educație, asistență medicală, protecție socială și accesul tinerilor la piața forței de muncă;

15. observă că autoritățile locale și regionale trebuie considerate parteneri importanți în procedurile de consultare ale UE, în special ținând seama de faptul că acestea sunt bine plasate pentru a informa opinia publică și pentru a încuraja dialogul cu comunitățile locale, în vederea consolidării nivelului de protejare a drepturilor copilului și a organizării unor campanii de informare privind drepturile copilului, lansate la nivel local și regional cu sprijin financiar din partea UE, cu scopul de a sensibiliza copiii cu privire la drepturile lor;

16. menționează rolul valoros pe care îl au ONG-urile europene și naționale active în domeniul drepturilor copilului;

17. salută inițiativele de „etichetare” a politicilor, cum ar fi conceptul UNICEF „Orașe pentru copii” (*Child Friendly City*), care asigură transpunerea Convenției ONU privind drepturile copilului în acțiuni la nivel local și care include atât măsuri de garantare a drepturilor copilului, cât și de integrare a acestora în procesele relevante de luare a deciziilor;

18. recomandă ca autoritățile locale și regionale să exploateze la maximum structurile existente care facilitează cooperarea și schimbul de bune practici, cum ar fi societatea civilă organizată, mediul universitar și factorii de decizie activi în domeniul drepturilor copilului. Din acest punct de vedere, ar trebui sprijinite, la nivel european, măsuri inovatoare de promovare a cooperării și a unui parteneriat mai eficient între autoritățile locale și regionale din diferitele state membre ale UE și, în acest cadru, ar trebui încurajate schimburile de bune practici;

19. invită Comisia ca în documentele Uniunii Europene să facă referire la exemple de bune practici din statele membre în domeniul protejării drepturilor copilului. În consecință, prevederile Cartei europene a orașelor pentru copii și ale Orientărilor politice privind strategiile naționale integrate pentru protecția copiilor împotriva violenței ale Consiliului Europei ar trebui să se reflecte în Strategia UE privind drepturile copilului, evidențiindu-se totodată necesitatea de a pune un accent mai mare pe modalitatea cea mai adecvată de transpunere a angajamentelor politice în practică;

20. atrage atenția asupra rolului important al Consiliului Europei în domeniul drepturilor copilului și îndeamnă instituțiile UE să consolideze cooperarea cu acesta;

Cadrul juridic și administrativ

21. ținând seama de caracterul complex și multidimensional al conceptului de drepturi ale copilului, CoR subliniază necesitatea de a-l privi, în primul rând, ca pe un instrument care permite asigurarea unui mediu sigur, global și benefic pentru dezvoltarea copiilor, ajutându-i să devină membri cu drepturi depline, conștienți și responsabili din punct de vedere social ai comunităților locale respective, ai statelor membre, precum și ai societății europene multiculturale în ansamblul său;

22. invită statele membre să acorde mai multă atenție asigurării drepturilor copilului, inclusiv respectării condițiilor de bază necesare dezvoltării lor. În acest sens, autoritățile locale și regionale au ocazia unică de a-și elabora propriile politici și de a servi ca exemple pentru propriile lor țări și pentru UE;

23. constată că unele dintre grupurile de copii cele mai vulnerabile sunt excluse de la măsurile de asigurare a drepturilor copilului. Acest aspect este deosebit de important în cazul „copiilor invizibili”, al copiilor din familii fără statut legal de rezident și al copiilor străzii;

24. observă că este foarte important să se garanteze că autoritățile polițienești ale statelor membre colaborează în mod eficient și exploatează pe deplin potențialul unor măsuri sociale mai flexibile, cum ar fi numărul de telefon 116 000 pentru copii dispăruți. CoR solicită statelor membre să pună la dispoziția publicului numerele gratuite de tipul 116 și să le facă cunoscute acestuia;

25. solicită părților implicate să colecteze informații mai complete și să îmbunătățească tehnicile de colectare a datelor și de analiză a indicatorilor privind drepturile copilului. Autoritățile locale și regionale ar trebui consultate în toate etapele acestui proces, atât în calitate de furnizori de date cantitative și calitative, cât și de utilizatori finali ai acestui instrument;

26. având în vedere lipsa informațiilor cuprinzătoare privind protejarea drepturilor copilului în statele membre, solicită Comisiei să elaboreze, să publice și să actualizeze cu regularitate un „tablou de bord al drepturilor copilului” ca instrument care acoperă indicatorii îmbunătățiți privind drepturile copilului și furnizează informații fiabile, comparabile și actualizate privind drepturile copilului în statele membre. Tabloul de bord ar putea fi bazat pe metodologia tabloului de bord existent deja pentru piața internă, care indică transpunerea directivelor privind piața internă. Acest instrument nu ar constitui doar un punct de referință pentru cercetare, ci – prin punerea în evidență a bunelor practici - ar putea reprezenta un impuls important pentru schimbarea politicii statelor membre, suplinind lipsa legislației UE obligatorii, acționând prin intermediul metodei deschise de coordonare, astfel cum se preconizează în Cartea albă privind guvernarea europeană;

27. invită Comisia să promoveze conceptul de drepturi ale copilului, precum și cooperarea în acest domeniu între autoritățile locale din UE și din afara UE în cadrul politicilor externe ale UE. În acest scop, ar trebui încurajată cooperarea cu Consiliul Europei și cu alte cadre de cooperare externă ale UE, inclusiv - fără a se limita la acestea - politica europeană de vecinătate, Uniunea pentru Mediterana, dialogul dintre UE și Africa și cooperarea cu țările din Africa, zona Caraibilor și Pacific, contribuind astfel la îmbunătățirea calității vieții în țările partenere ale UE, punând accentul în primul rând asupra țărilor aflate la frontierele externe ale UE;

Garantarea drepturilor fundamentale și întâmpinarea principalelor provocări

28. constată rolul pozitiv pe care îl au mediatorii naționali pentru copii și alte organe similare în domeniul protejării drepturilor copilului, precum și posibilele beneficii pe care le pot obține autoritățile locale și regionale și alte părți interesate printr-o comunicare în ambele direcții și o cooperare strânsă cu acești funcționari. Totodată, Comitetul solicită statelor membre să consolideze instituția mediatorilor pentru copii luând în considerare recomandările Parlamentului European și ale organizațiilor internaționale;

29. observă că sărăcia poate reprezenta un obstacol determinant în ce privește accesul tuturor la oportunități egale, care trebuie înlăturat dacă se dorește protejarea eficientă a drepturilor copilului. Sărăcia în rândul copiilor îi poate priva de drepturi pe copii și pe familiile lor și limita oportunitățile în viitor. De aceea, acțiunile trebuie să se concentreze în primul rând asupra copiilor care aparțin grupurilor sociale celor mai vulnerabile și trebuie să asigure dreptul tuturor la o instrucție de calitate, astfel încât fiecare copil să aibă șansa unei bune dezvoltări;

30. observă că autoritățile locale și regionale ar putea contribui la abordarea acestei probleme în mod eficient prin promovarea unor sisteme de protecție socială adaptate copiilor și multidimensionale, întrucât copiii pot fi protejați mai bine dacă și ei, și părinții lor au acces la condiții de viață decente și la asistență medicală. Abordarea cea mai eficientă din punct de vedere al costurilor implică prevenirea și protecția socială. Îndeosebi măsuri precum scutirea de taxe a orfanilor și a copiilor vulnerabili au înlesnit accesul sporit la educație și la servicii de asistență medicală. Așadar, CoR recomandă ca instituțiile europene, organizațiile internaționale, asociațiile specializate și autoritățile publice naționale să fie puternic încurajate în vederea sprijinirii capacității autorităților locale și regionale de a pune în practică aceste măsuri cruciale;

31. solicită Comisiei să pregătească și să adopte recomandări privind abordarea sărăciei în rândul copiilor. Acestea ar putea fi elaborate pe baza unor vaste consultări publice, pentru a asigura o acoperire cât mai largă, implicarea maximă a părților interesate și pentru a reflecta varietatea posibilelor abordări;

32. în contextul creșterii mobilității forței de muncă a UE și a migrației acesteia în interiorul UE, CoR constată necesitatea de a garanta drepturile copiilor imigranți, în special în ceea ce privește competențele autorităților locale și regionale. Acestea includ - fără a fi limitate la acestea - asistență în procesul de reunificare a familiilor de imigranți, consiliere familială, servicii sociale, de educație și de asistență medicală pentru copiii imigranți, asistență în procesul de adaptare la viața în țara de destinație și integrarea în comunitățile locale și cele școlare;

33. ia notă de potențialele beneficii care rezultă în urma integrării cu succes a copiilor imigranți din interiorul UE în straturile sociale relevante din țările de destinație. Succesul acțiunilor în acest domeniu poate avea ca rezultat cunoștințe mai bune ale copiilor nativi și imigranți despre alte state membre ale UE, mărirea capitalului social și creșterea toleranței atât în țările de origine a imigranților, cât și în cele de destinație. Prin urmare, CoR solicită autorităților locale și regionale și statelor membre să acorde mai multă atenție acestui aspect și să transforme provocările determinate de migrația în interiorul UE în oportunități;

34. constată amenințările reprezentate de fenomenele de trafic de persoane, din păcate existente încă, în special în cazurile în care sunt implicați copiii. Solicită Comisiei și statelor membre să depună toate eforturile posibile - inclusiv punerea în aplicare a legislației UE relevante - pentru a combate acest tip de crimă și a asigura protecție maximă victimelor acesteia în strânsă colaborare cu autoritățile locale și regionale, întrucât acestea sunt principalele responsabile pentru a acorda o asistență importantă în domenii precum educația, asistența socială și terapiile psihologice și pentru o conlucrare strânsă cu forțele de ordine și instituțiile juridice;

35. constată necesitatea de a furniza protecție adecvată minorilor neînsoțiți;

36. constată necesitatea de a îmbunătăți sistemul de justiție pentru minori, de a adopta măsuri corespunzătoare vârstei în vederea prevenirii delincvenței juvenile, a intervenției și a reintegrării, precum și de a separa delincvenții minori de prizonierii adulți atât din punct de vedere fizic, cât și din punct de vedere organizatoric;

Măsuri de informare și educare

37. subliniază că este important să se asigure formarea tuturor, atât a adulților, cât și a copiilor, în materie de drepturi ale copilului, pentru a contribui la o mai bună înțelegere a naturii înseși a drepturilor copilului, sporind gradul de sensibilizare și conștientizare în rândul tinerilor;

38. având în vedere caracterul indivizibil al drepturilor și responsabilităților sociale, CoR recomandă să se acorde o atenție sporită contextului mai larg în care se înscriu drepturile copilului, și anume conceptului de drepturi ale omului și celui de responsabilități sociale. În plus, recomandă promovarea conceptului de responsabilitate a copilului față de familie, comunitate, țară, părinți, vârstnici, copiii mai mici, persoanele defavorizate, mediu și alte structuri esențiale ale societății actuale;

39. atrage atenția că, în cadrul politicii privind drepturile copilului, acesta ar trebui tratat ca un partener capabil să furnizeze un răspuns valabil. Acest răspuns va fi utilizat pentru actualizarea politicii naționale și europene. Autoritățile locale și regionale pot juca un rol esențial în acest sens, atât de intermediere, cât și de asistență, utilizând bunele practici deja existente, precum consiliile locale ale copiilor, pentru ca aceștia să aibă la dispoziție o instituție adecvată pentru a-și face cunoscute revendicările;

40. salută inițiativa Comisiei de a dezvolta șase platforme de comunicare, care să le ofere copiilor și tinerilor posibilitatea de a-și exprima opiniile, și subliniază necesitatea dezvoltării acestei inițiative și a implicării autorităților locale și regionale ca actori ce dispun de cea mai bună experiență pe plan local și de capacitatea de menținere a acestei comunicări structurate;

41. afirmă necesitatea de a garanta dreptul copilului de a avea acces la o educație de calitate, de a trăi într-un mediu sigur și confortabil și de a beneficia de protecție împotriva oricărei forme de violență fizică sau psihică și subliniază rolul esențial al autorităților locale și regionale în asigurarea acestor drepturi;

42. totodată, menționează necesitatea asigurării dreptului la o educație de calitate și în cazul copiilor cu handicap fizic și mental și reamintește importanța inițiativelor destinate promovării autonomiei acestora și asigurării deplinei lor integrări sociale, în conformitate cu prevederile art. 26 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. În domeniul educației, se afirmă două concepții opuse: una care propune dezvoltarea de programe speciale de învățare și formare și o alta care propune integrarea, cât mai mult posibil, a copiilor cu handicap în învățământul general. CoR solicită autorităților locale și regionale, autorităților naționale, instituțiilor de formare pedagogică, ONG-urilor și părților interesate relevante să se angajeze într-o largă dezbateră europeană privind soluțiile posibile și cele mai bune practici în acest domeniu și să difuzeze rezultatele acestei dezbateri în rândul tuturor celor dornici să-și îmbunătățească experiența în acest domeniu. În acest sens, sunt reamintite și trebuie încurajate experimentele de integrare a copiilor cu handicap, care oferă tuturor reale oportunități și nu induc niciun tip de marginalizare sau discriminare;

43. afirmă importanța unui învățământ și a unei educații continue de calitate pentru specialiștii din domeniul social și din alte domenii care se ocupă de copii;

44. își exprimă îngrijorarea, în legătură cu încălcările drepturilor copilului, manifestate sub diferite forme: de la hărțuirea care tinde să dea naștere unui efect de luare la întrecere, prin imitarea comportamentelor negative, la alte forme de violență psihică și fizică exercitată de copii asupra altor copii și la alte tipuri de abuzuri, în special în cadrul școlar;

45. consideră că dezvoltarea deplină a copiilor care participă prea mult la rețelele sociale virtuale și care se refugiază în jocuri video și în lumi virtuale este în pericol. Din cauza activităților virtuale, posibilitatea acestor copii de a-și dezvolta competențele sociale și de căpăta cunoștințele necesare devine, adesea, limitată. Prin urmare, toate instituțiile interesate ar trebui să aibă în vedere în mod adecvat crearea unei concepții a copiilor despre tehnologia informației și despre lumea virtuală, conform căreia acestea sunt înțelese în primul rând ca instrumente de realizare a obiectivelor în lumea reală;

46. atrage atenția asupra avantajelor pe care „viața străzii” le poate prezenta din punct de vedere al dezvoltării generale a copiilor, cum ar fi faptul că învață să folosească spațiul public și pot crește, se pot socializa și interacționa unii cu ceilalți și cu comunitățile celorlalți; subliniază și pericolele acestei vieți a străzii, care poate degenera în formarea de bande de tineri, în unele regiuni și orașe din Europa;

47. în contextul faptelor menționate mai sus, CoR solicită autorităților locale și regionale din statele membre să se implice mai activ în schimbul de bune practici privind organizarea de activități pentru copii în afara programelor școlare, ca mijloc de dezvoltare a capacităților lor sociale și profesionale. Vor fi promovate mai bine exemplele de bune practici la nivel național și european, pentru a servi drept sursă de inspirație instrumentelor naționale și europene în acest domeniu;

48. solicită Comisiei să implice cât mai multe părți interesate în procesul de dezvoltare a unui „tablou de bord al drepturilor copilului”, inclusiv agențiile europene relevante, organizațiile neguvernamentale, autoritățile locale și regionale și Comitetul Regiunilor;

49. consideră că, având în vedere dezvoltarea rapidă a tehnologiilor informației (TI) și a posibilităților tehnologice de utilizare a acestora în scopul comiterii de abuzuri împotriva copiilor, promovarea unui internet mai sigur ar trebui să constituie o sarcină centrală a UE;

50. în opinia sa, conceptul de internet mai sigur ar trebui să includă combaterea abuzurilor împotriva copiilor și a pornografiei infantile pe internet, precum și a altor forme foarte răspândite de violență manifestate în spațiul virtual, precum hărțuirea online;

51. consideră că educația copiilor și a adulților care interacționează cu copii și îi influențează poate contribui semnificativ la prevenirea și soluționarea abuzurilor online îndreptate împotriva copiilor. Trebuie acordată o atenție specială pregătirii copiilor și adulților, în special a celor care lucrează cu copii, precum profesioniștii din domeniul sănătății, al educației și al activităților sociale, cu privire la utilizarea internetului în condiții de siguranță, la recunoașterea criminalității online și a altor acțiuni primejdioase de pe internet și la modalitățile de informare a autorităților relevante cu privire la aceste acțiuni;

52. atrage atenția asupra necesității de a-i proteja pe copii de un mediu social negativ, în special de un mediu în care consumul de substanțe psihotrope (alcool, tutun, droguri și alte substanțe cu efecte negative asupra sănătății psihice și fizice) este încurajat. În acest sens, autorităților locale și regionale le revine un rol extrem de important: în sistemul de protecție socială, acestea sunt prima verigă care acționează pentru asigurarea dezvoltării armonioase și sigure a copilului. Autoritățile teritoriale au sarcina de a observa, de a identifica și de a evalua pericolele care apar și de a utiliza toate mijloacele disponibile pentru eliminarea acestora. Instituțiile naționale și europene, printre care mediatorii pentru copii, organizațiile neguvernamentale și alți parteneri sociali și economici, sunt la rândul lor invitate să sprijine în diverse moduri autoritățile teritoriale în acest domeniu și să promoveze o atitudine de respingere de către societate a consumului de substanțe psihotrope.

Măsuri financiare și de sprijin

53. subliniază că autoritățile locale și regionale trebuie privite ca parteneri esențiali în dezvoltarea și punerea în aplicare a Strategiei europene privind drepturile copilului, precum și în cadrul altor inițiative din acest domeniu;

54. consideră că toate programele și instrumentele dezvoltate în cadrul strategiei trebuie puse la dispoziția administrațiilor locale și regionale;

55. salută efectele pozitive ale instrumentelor europene de finanțare și de sprijin, cum ar fi programul Daphne privind protecția drepturilor copilului, însă regretă penuria de resurse și informațiile insuficiente cu privire la posibilitățile de finanțare și sprijin. Rezultatele acestui program trebuie conectate în mod strategic cu punerea în aplicare a Strategiei europene privind drepturile copilului și utilizate în scopul elaborării viitoarelor politici;

56. atrage atenția asupra faptului că autoritățile locale și regionale europene au acumulat deja o experiență semnificativă în utilizarea asistenței europene pentru protejarea drepturilor copilului, în parteneriat cu alți actori. Rezultatele activităților de acest tip trebuie conectate în mod strategic cu punerea în aplicare a Strategiei europene privind drepturile copilului, publicată, dezbătută și utilizată în mod regulat ca o contribuție importantă la actualizarea politicii relevante;

57. solicită Comisiei să îmbunătățească comunicarea și informarea privind sistemele de finanțare și sprijin existente, puse la

dispoziția autorităților locale și regionale, și să aibă în vedere posibilitățile de a acorda sprijin inițiativelor ce privesc drepturile copilului, atât celor axate în mod explicit pe această chestiune, cum ar fi programul Daphne III, precum și celor în cadrul cărora această temă se numără printre alte priorități, cum ar fi programele de cooperare transfrontalieră, programele de dezvoltare urbană (de exemplu, URBACT II) etc. Toate resursele financiare, disponibile sub diverse linii bugetare ale bugetului UE și în diverse domenii, ar trebui clarificate și comunicate într-un mod mai eficient, evitându-se suprapunerile și sporind astfel eficacitatea acțiunilor întreprinse.

Bruxelles, 10 iunie 2010

*Președintele
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO*